

Τιμή βέβαια μου κάμνεις
Και τιμή πολύ μεγάλη.
'Αλλά σκέπτομαι ὁ κόσμος
Τι γι' αὐτὸ θέ νὰ μοῦ ψάλλῃ.

Ἐπιμύθιον

Κάθε μέρ' ἀνοησίαις κάμνομε τόσαις καὶ τόσαις
Καὶ γιατί; γὰρ ἓνα φόβο: «Τί θὰ 'ποῦν ἡ κακαίς
[γλώσσαις!!!]»

Αἶ! τί μωρία! Δύναται ποτὲ μία κόρη νὰ λάβῃ
ὡς σύζυγον ἐλέφαντα;

Ὁ κύριος. Ἐγὼ, γυναῖκά μου, ἀφ' ὅτου ἀνεκαλύ-
φθη τὸ τηλέφωνον καὶ τὸ φωνογράφων, τίποτε πλέον
δὲν θεωρῶ ἀκατόρθωτον.

Ἡ κυρία (μανιώδης). Καὶ λοιπὸν δι' αὐτὸν τὸν
ἄθλιον κατέστρεψες τὴν οἰκογένειάν σου... ὦ! μό-
λις τὸν εἶδον κατὰ πρῶτον εἰς τὴν οἰκίαν μας μὲ τὰ
χονδρά του ὀποδήματα, ἀμέσως τὸ προέβλεψα. Καὶ
τώρα κρατεῖ εἰς χεῖρας του δλόκληρον τὴν τύχην
μας, ἀφοῦ ἔδωκες δι' αὐτὸν ἐγγύησιν.

Ὁ κύριος (δμοίως). Σοὶ λέγω λοιπὸν ὅτι δὲν εἶνε
αὐτός.

Ἡ κυρία. Ἀλλὰ τότε θὰ εἶνε κανεὶς ἄλλος κα-
κοῆθης, τοῦ ἑποίου δὲν τολμᾶς νὰ μοι εἴπῃς τὸ
ἄνομα.

Ὁ κύριος. Μὴ εἶσαι ἄδικος. Ἄν τὸν μάθῃς θὰ
λυπηθῆς.

Ἡ κυρία. Βέβαια, διότι θὰ ἦνε κανεὶς ἄθλιος,
κανεὶς κλέπτης...

Ὁ κύριος (γαλήνιος). Εἶνε ὁ ἀδελφός σου, ὅστις
ἔπαιξε πολὺ ἀσυνέτως εἰς τὸ χρηματιστήριον.

Ἡ κυρία (μετανοοῦσα). ὦ, σύζυγέ μου, συγ-
γνώμην.

(Οἱ δύο σύζυγοι περιπτύσσονται ἀλλήλους).

Ὁ κύριος. Καὶ τώρα, ἀφοῦ ἐπανέυρομεν τὴν εἰρή-
νην, δειπνοῦμεν.

Ἡ κυρία. Ἀκόμη.

Ὁ κύριος. Διατί ἀκόμη;

Ἡ κυρία. Ἐχὼ στείλει τὴν ὑπηρετίαν ἔξω, καὶ
δι' αὐτὸ, τὸ φαγητὸν ἤργησε καὶ θὰ ἦνε ἔτοιμον εἰς
τὰς ἑπτὰ.

Ὁ κύριος. Εἰς τὰς ἑπτὰ!... Καὶ μὲ ἐπέπληττες
δι' ὀλίγων λεπτῶν ἀπουσίαν;

Ἡ κυρία. Τὸ ἔκαμα, ἀγάπη μου, διὰ νὰ περάσῃ
ἡ ὥρα χωρὶς νὰ στενοχωρῆσαι ἐκ τῆς ἀργοπορίας
τοῦ φαγητοῦ.

(Ἐκ τῶν «Δραματίων τῆς Ἀρετῆς»)

Δύο χωρικοὶ εἰσέρχονται ἐν τινι ξενοδοχείῳ τῆς πόλεως
ὅπως γευματίωσι μετὰ τὸ γεῦμα, τοὺς φέρει ὁ ὑπηρετῆς δύο
δδοντογλυφίδας, ὧν τὴν μίαν λαβῶν ὁ εἰς τῶν χωρικῶν ἐντὸς
τοῦ πινακίου του διὰ τοῦ περονίου, προσπαθεῖ νὰ τὴν κόψῃ
μὲ τὴν μάχαιραν. Ὁ ἕτερος, εὐφύεστερος τοῦ πρώτου, ἀφοῦ
εἰήτησε διὰ τοῦ βλέμματος τοὺς παρακαθημένους, στρέφει
πρὸς τὸν σύντροφόν του καὶ τῷ λέγει θριαμβευτικῶς:

— Ἄμ δὲν τὸ τρώῃε αὐτὸ τὸ γλύφου ν

ΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

(Δεήγημα Αἰγυπτιακόν)

Ἐπέραν τινὰ παλαιᾶς ἐποχῆς, χιλιετηρίδας ἔτι πρὶν ἢ
ἐλαία τῆς Παλλάδος ἀναφυῆ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος, ἡ βασι-
λισσα τῆς Αἰγύπτου Νίτωκris, εἶδεν εἰς τὰ ἀνάκτορά της
μεγαλοπρεπὲς συμπόσιον, ἐπὶ τῇ δωδεκάτῃ ἐπέτειῳ τῆς εἰς
τὸν θρόνον ἀναβάσεώς της.

Οὐδέποτε ἴσως ἐπὶ γῆς ὑπῆρξε γυνὴ παραδοξέτερα ταύ-
της πάντοτε σκεπτικῆ, πάντοτε μονήρης καὶ ἀποφεύγουσα
τὰς τέρψεις, μόνην ἀσχολίαν εἶχε, κατὰ τὰ ἔτη τῆς βασι-
λείας της, τὸ νὰ ἐργάζεται πρὸς ῥύθμισιν τῶν πραγμάτων
τοῦ κράτους αὐτῆς ἢ νὰ μεταβαίνει ἐν Γίτζεχ, καὶ διὰ τῶν
ἰδίων της ὀμμάτων, ἐπιτηρῆ τὸς ἐργαζομένους εἰς τὴν κατα-
σκευὴν τῆς τρίτης πυραμίδος, ἡ ὁποία ἤγειρετο ἐκεῖ κατὰ
προσταγὴν αὐτῆς. Καίτοι ὁ πρόπος της αὐτὸς δὲν ἦτο ἀσυμ-
βίβαστος πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς δόξας τῶν Αἰγυπτίων,
περιπρονοῦντων τὰς τέρψεις τοῦ βίου, ἐν θεωροῦσιν ὡς τὴν
προπαρασκευαστικὴν ὁδὸν τῆς ἀληθοῦς ζωῆς, τοῦ θανάτου,
ἦτο ἡμῶς ὅλιος ἀσυμβίβαστος πρὸς δροσερὰν καὶ περικαλλῆ
βασιλείαν, ξανθὴν καὶ κυανόφθαλλον, ὁποία ἦτο ἡ Νίτωκris.

Διὰ τοῦτο δὲ, καὶ διότι διὰ τῆς συνετῆς αὐτῆς διοικήσεως
ἐπανέυρεν ἡ Νίτωκris τὴν τάξιν καὶ γαλήνην εἰς τὴν τετα-
ραγμένην, κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, γῶραν τοῦ Νείλου, οἱ
Αἰγύπτιοι, οἱ ἀποδίδοντες εἰς τοὺς Φαραῶ αὐτῶν θαίνας τιμὰς,
ἐδεδώρουν αὐτὴν ὡς τὴν προσωποποίησιν τῆς Ἰσιδος. Κατὰ
τὴν ἐπέτειον λοιπὸν ταύτην τῆς ἀνάσσης, ἀσυνήθης κίνησις
ἐπεκράτει ἀπὸ πρῶτας ἐν Μενφιδι διὰ μέσου τῶν κατ' ἀπε-
στάτους ἐγειρομένων παμμεγέθων συκομορεῶν, τῶν ἀκακίῶν
καὶ τῶν ὑψικέμων φοινίκων, τῶν ἐδῶ κατὰ συμπλέγματα καὶ
ἐκεῖ μνηρῶν ἀνυψομένων, ἔδωκε τις τοὺς σκυθρωποὺς αἰ-
γυπτίους μὲ τοὺς λινοὺς τῶν κροσσωτῶν χιτῶνας, φαίδροτέ-
ρους τοῦ συνήθους, ὀδεύοντας πρὸς τὸν γιγαντιαῖον καὶ πολύ-
στυλον νῆδὸν τοῦ Ὀσίριδος, πρὸ τοῦ ὁποίου ὑψούντο δύο τερα-
στίου ὕψους καὶ κατάστικτοι ἐξ ἱερογλυφικῶν σημάτων κίε-
νες πληθὺς γαλῶν, βοῶν καὶ ἄλλων ἱερῶν ζῴων περιεφέ-
ροντο πανταχόθεν, παρὰ δὲ τὴν ἀκτὴν δροσερὰὶ κόραι τοῦ
Νείλου, μὲ στάμνοους ἐπὶ κεφαλῆς, ἔδειναν βήματα ταχέϊ
ἴνα, ἀποθέσασαι εἰς τὴν οἰκίαν τὸ φορτίον, ἀναμιγθῶσι καὶ
αὐταὶ εἰς τὴν τελετήν. Ἀλλ' ἐκάνθημεν εἰς τὸ συμπόσιον.

Τὴν ἐσπέραν λοιπὸν ἐκείνην, ἡ Νίτωκris παρέθεσεν εἰς τὰ
ἀνάκτορα της μεγαλοπρεπὲς συμπόσιον.

Ἡ ἐσθὴ τῆς ὑποδοχῆς, ἥς τὰ λευκὰ περίστουλα ἦσαν πλήρη
ποικιλοχρῶν ἱερογλυφικῶν, ἦτο λαμπρὰ ὑπὲρ τὸ ἄπλετον
ὡς τῶν ἐκ πολυχρύσου παπύρου λυχνιῶν, τῶν ἐπὶ τῶν τοί-
χων ἀνηρτημένων ὁ μεταξὺ δὲ περιστόλων καὶ τοίχου γῶ-
ρος ἐπληροῦτο ἐκλεκτῶν φυτῶν καὶ δένδρων, ροδοφανῶν,
ροϊῶν καὶ φοινίκων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐκάθητο ὁ ὄμιλος κι-
θειφῶν, ἀνακρουῶν μονότονον καὶ σοβαρὸν ἄσμα.

Οἱ κεκλημένοι ἤρχισαν νὰ προσέρχονται, καὶ πρῶτος
προσῆλθεν ὁ Ὄθόης, ἀπόγονος τοῦ ὀμωνύμου Φαραῶ τῆς πε-
σοῦσης δυναστείας τῆς Ἐλεφαντινῆς, φέρων χρυσοῦψή
χιτῶνα καὶ κροσσωτὴν ζώνην περὶ τὴν ὀσφίν, ἀφ' ἧς ἐκρέματο
βραχὺ καὶ κυρτὸν ξίφος· τούτων διεδέχθη ὁ Χίβ, φέρων πλα-
στὴν βοστρυχῶδὴ κόμην διηκουσαν μέχρι τῶν ὤμων καὶ
πρόσθετον γενειάδα, στενὴν καὶ μέχρις ὀσφός φθάνουσαν·
εἰτὰ ὁ Πίφης καὶ ἄλλοι διάφοροι αἰγύπτιοι, φέροντες θυσσα-
νατοὺς χιτῶνας καὶ ἔχοντες τὰς κεφαλὰς οἱ μὲν κεκαρμένους
ὡς ὡὰ καὶ ἄλλοι κεκοσμημένους διὰ περιθέτου κόμης.

Ἡ Νίτωκris, λαμπρὰ καὶ ἀκτινοβόλος, ἐκάθητο ἐν μέσῳ
αὐτῶν, φέρουσα τὴν βασιλικὴν διάχρυσον πορφύραν της καὶ
διάδημα ἐπὶ τῆς ξανθῆς αὐτῆς κόμης, οὗ τὸ ἐμπροσθεν μέρος
παρίστα χρυσοῦν ὄβριν ὅτε πάντες οἱ κεκλημένοι συνήχθησαν,
ἡ βασιλίςσα, ἐγερθεῖσα, τοῖς ἔνευσε ν' ἀκολουθήσασιν αὐτὴν,
καὶ τοὺς ᾤδηγει ἐφ' ἱκανὴν ὥραν διὰ μέσου διαδρόμων ἐλι-
κοειδῶν καὶ κυκλοτερῶν καὶ μακρῶν κλιμάκων, ἀφοῦ δὲ κα-
τῆλθε πληθὺν βαθμίδων, ἔφθασεν ἐντὸς στενοῦ καὶ ἀμυδρῶς
ὑπὸ λυχνίας φωτιζομένου θαλαμίσκου κύψασα χαμαί, ἦναι εἰς

